

Ámde Krisztus feltámadott

Amikor több, mint 100 évvel ezelőtt Rómában végeztek ásatásokat, és egy ókori római házat fedték fel, megtaláltak a ház egyik szobájának a falán egy érdekes leletet. Egy falfirkálásról van szó. Egy Krisztus után körülbelül 100-200 évvel keletkezett rajz, mely egy embert ábrázol, aki imádó mozdulatot tesz egy kereszt felé, melyen egy ember függ. A keresztre feszített ember feje azonban egy számárfej. A rajz alatt pedig a következő felirat olvasható. Alexamenosz, -így hívják az ábrázolt embert- imádja Istenét. Vagyis, a keresztény Alexamenosz egy szamarat imád. Sokkoló ez a kép nekünk, mai keresztényeknek.

És bár Istennek hála...a nyugaton élő keresztényeket most nem fenyegeti az akkor, Rómában élő keresztényeket érő elnyomás, ami a gyúnyolódást illeti, a mai kereszténységet is éri az bőven. Hasonló kérdések: *Te tényleg hiszed azt, hogy a víz borrá változhat? Te tényleg hiszed azt, hogy egy ember vízen járhat? Tényleg hiszed azt, hogy egy ember élve maradhat egy nagy hal gyomrában? Te tényleg hiszed azt, hogy valaki feltámadhat a halálból?* – és bár nyilván nehéz ezt megítélni, de egészen elképzelhető, hogy a világ egy olyan irányban halad itt nyugaton is, melyben a keresztény hitet megvallani egyre nehezebb, sőt veszélyesebb is lesz.

És éppen ezért talál ennyire szíven ez a gúnyrajz...mert a keresztény hit központi tanítását célozza meg: azt, hogy olyan Urunk van, akit keresztre feszítettek, meghalt, és harmadnapon feltámadott. És Krisztus feltámadása annyira fontos, hogy az Evangéliumok lépten-nyomon hangoztatják, hogy ez nem szóbeszéd, nem tévedés, nem csupán egy szimbolikus történet...hanem tény. Sőt...az egész Evangélium azon áll vagy bukik, hogy a feltámadás ténye valós-e vagy nem.

Éppen erről szól Pál apostol is a felolvasott részben. Így kezdi mondandóját: *Ha Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.* Pál apostol elgondolkodtat, meghökkent, és jól teszi, mert ettől a mondattól belegondolunk abba, hogy mi lenne akkor, hogyha mindaz, amiben mi hiszünk, nem lenne igaz. Mi lenne akkor, hogyha a húsvéti örömhír, Krisztus feltámadása nem lenne igaz?

1. Az első dolog, amit Pál apostol mond az az, hogy ha Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk... Sőt, tetézi: *Sőt, Isten hamis tanúinak bizonyulunk, mert Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak.*

Tehát, nyilván saját magára is vonatkoztatja ezt a borúlátó feltételezést. De nem csak, hanem arra a több száz emberre is, akik tanúi voltak Krisztus feltámadásának – *megjelent először Kéfásnak, azután a tizenkettőnek, azután több, mint ötszáz testvérnek egyszerre, Jakabnak, az összes apostolnak, legutoljára meg, mint valami torzszülöttnek, nekem* – mondja Pál.

Hogyha tehát Krisztus nem támadt fel, mindezeket az embereket félrevezették...vagy tévedtek...vagy hazudtak...

És ez a félrevezetés már közel kétezer éve történik...számtalan szószékről, pulpitus mögül, vagy az utcasarkon...

És ezt a félrevezetést ma is folytatjuk...ha Krisztus nem támadt fel...hiábavaló ez az istentisztelet is.

2. Pál így folytatja: *Hiábavaló a mi prédikálásunk, és hiábavaló a ti hitetek is...ez magától értetődő...mert igaz, hogy hamis prédikációra jöhet igaz és őszinte hit...de ez a hit alaptalan, hogyha Jézus nem támadt fel.*

15 évvel ezelőtt, fiatal legényként, kezdtem egy kissé ismerkedni a hollandiai egyházi élet sokszínűségével. És emlékszem, hogy fülembé jutott, hogy egy holland lelkipásztor kiadott egy könyvet, aminek az volt a címe: *Geloven in een God die niet bestaat* – Hinni egy nemlétező istenben – és emlékszem, hogy nagyon csodálkoztam...nem csak azért, mert nem érttem, hogy hogyan lehet valaki hit nélkül lelkipásztor...hanem azért is, mert logikátlannak tartottam: hinni olyasvalakiben, akiről közben meggyőződéssel hirdeted, hogy nem létezik...Tehát szerintem lehetetlenség...

De vajon, lehet-e hinni egy olyan Krisztusban, aki nem támadott fel? Hát hogyan lehetne. Számítalan ember teszi. Egyrészt ott vannak a muszlimok milliárdjai...asztán számos spirituális, new-age felé elmozduló kereső ember, akik Jézusban valamiféle gurut látnak...de keresztyének is vannak, akik azt mondják...Hát nem tudok épp mindent elfogadni Jézusról...de olyan gyönyörű tanításai vannak.

Tudjátok mi a feltűnő ezekről az emberekről? Hogy Jézus tanításaiból csupán azokat fogadják el előszeretettel, amit érdekes módon aláírják a saját elképzeléseiket. „Persze, hiszek Jézusban...igaznak tartom tanításait...de csak azokat, amikkel egyet értek...”

Felismerjük magunkban is egy keveset ezt a hozzáállást? Hogy Jézus szavai között válogatunk...és azt vesszük át, ami nekünk megfelel... - ha igen, akkor csak ezt a kérdést tenném fel: *megengeded-e Jézusnak, hogy valami olyat mondjon neked, amivel nem értesz egyet?* Például házasságról? Az ellenségünk szeretetéről? Arról, hogy aki nem hisz, az elvész?

Nos...hogya Jézus nem támadott fel...akkor mindez mindegy...akkor mindenki kénye-kedve szerint válogathat a szavai között, és ami neki beválik, azt elfogadja, ami nem, azt nem...hisz akkor úgyis minden csak a saját, személyes hitünkről, boldogulásunkról szól...

3. A harmadik dolog, amit Pál apostol említ ebben a szomorú felsorolásban, a következő: *Ha Krisztus nem támadt fel, még bűneitekben vagytok.* – ez a gondolat első hallásra kissé furcsának tűnik, hiszen...hogya szól az evangélium tanítása: *Jézus Krisztus kereszthalála az, ami a bűneink bocsánatát megszerezte...* - maga Pál apostol is ezt mondja, néhány verssel korábban. *Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint.* – de hát, az, hogy Jézus feltámadt-e vagy sem, nem változtat a kereszthalálán? Ugye?

Próbáljuk megközelíteni így: hogya Jézus nem támadt fel...akkor nem lett volna sokkal több, mint egy nagy zsidó rabbi, tanító, aki kissé túlságosan saját magára vonatkoztatta Isten Országának az ígérését. De hozzá hasonló messiás sok volt...Jézus előtt, után...sőt, vele egyidejűleg is...és mindegyik csalódást okozott. Ezt visszhangozzák az emmausi tanítványok szavai, amikor még nem tudják, hogy Jézus feltámadt: *És mi azt reméltük, hogy Ő az, aki megszabadítja Izraelt.*

Ha Krisztus nem támadott fel...akkor az Ő kereszttáldozata nem jelentett volna semmit... - ezért mondja Pál, hogy 'még bűneitekben vagytok'.

Ha Krisztus nem támadott fel...akkor Ő nem a mi páskabarányunk...hanem...és nem fogom most szavakba önteni azt a káromlást, amit a gúnyrajzban készítettek Jézusról.

Hogya Jézus nem támadott fel...akkor a prédikálásunk hiábavaló...hiábavaló a hitünk...még bűneikben vagyunk...Hogya Jézus nem támadott fel...akkor minden hiábavaló...és ismétljük a Prédikátor könyvének refrénjét: *Hiábavalóság, felettébb nagy hiábavalóság!*

Nem tudom, ti hogy vagytok vele...de főleg olyan korban, mint a mostani, egyre nehezebben lehet reményre szert tenni – gondoljunk csak a keleten dúló háborúra, a számtalan földrészre, ahol nyomorban, elnyomásban, félelemben, kilátástalan helyzetben élnek emberek...gondoljunk a végtelen nagy polarizációra...gondoljunk arra, hogy igazság úgy kellene, mint egy darab kenyér...és sehol sem lehet kapni...azaz, lehet kapni, de minden igazság csak fastfood módra működik – mindenki azt az igazságot keresi, amire a foga fáj...és azt habzsolja csömörlésig...
A világ nem tud igaz választ adni...és épp ezért annyira elszomorító belegondolni, mi lenne, ha Krisztus nem támadt volna fel.

És akkor jön Pál apostolnak az a rövid kis szava, ami mindent megváltoztat: *ámde* – Ám de – És ez az evangélium veleje...ámde – minden emberi csüggedés ellenére...a jó hír az, hogy Krisztus mégis feltámadt.

És ez az „ámde” eredeti nyelven ez így hangzik: *most azonban...* - és, nyilván csak szófordulat ez, de én ezt úgy képzelem el, hogy mindeddig Pál apostol egy feltételes idővonalról beszélt:

Ha Krisztus nem támadt fel...akkor ez van...és ez van...és ez van...

És aztán a 20-dik versnél visszatér a mi, a valós idővonalunkba: *most azonban...* - az az tény, hogy Krisztus feltámadott..

És azért annyira erős, mert ezzel Pál apostol azt fejezi ki: *most azonban ez a tény* – Krisztus feltámadt...

Ha nem volna igaz...ha Krisztus nem támadt volna fel – így kezdi Pál apostol a felolvasott igében ezt a gondolatot, és egy nagyon fájdalmas valósággal szembesít. Egy kissé elszégyelljük megunkat, mert hogyha őszinték vagyunk, akkor be kell vallanunk, hogy a szkeptikus, pesszimista, gyúnyos világ hatására néha elbizonytalanodunk mindabban, amit hiszünk. „Ámde Krisztus feltámadott” – hallottuk Páltól. Ő maga pedig sokban hasonlít hozzánk. Ő sem volt szemtanúja Krisztus feltámadásának. Nem volt ott húsvét reggelén, hogy lássa az üres sírt, nem látta azt az angyalt, aki hirdette az Úr feltámadását, nem volt együtt a tanítványokkal, amikor Krisztus megjelent nekik többször is, nem tapinthatta meg kezével annak a Jézusnak feltámadt testét, kit azelőtt pár nappal sírba tettek. És mégis, Pál vallja, hogy Krisztus feltámadt. Sőt...magát is azok közé sorolja, akiknek megjelent a feltámadt Krisztus.

És ezt olyan meggyőződéssel teszi, hogy képes egész élete szolgálatát, de üdvösségét ettől függővé tenni. Mert ez egy olyan igazság, amiért érdemes elveszítened az életedet, mint például István és Péter. Egy olyan igazság, amiért érdemes üldöztetést szenvedni, mint Pál és Silás. Egy olyan igazság, amiért érdemes elviselni mások gúnyát, mint Alexamenosz...

Az elején egy gúnyrajzról szóltam. A római szoba falán levő rajzon Alexamenosz egy keresztre feszített szamarfejű embert imád. Így csúfolta akkor (és sokszor ma is) a hitetlen világ a keresztyénség "boldondjait". A szoba mellett azonban, egy másik helyiségben találtak még egy karcolást. Ezen pedig az áll: *Alexamenos fides*. Ez azt jelenti: Alexamenosz hívő. Ez legyen a válaszuk nekünk is akkor, hogyha a hitetlen, kételkedő, gyúnyológó világ, melyben élünk megkérdőjelezi azt, amit mi hitünkkel elfogadunk: mi hisszük, és tudjuk, hogy Krisztus feltámadt!

Ámen

Kelemen A. Csongor prédikációja. Elhangzott Zwollében, Húsvét II. napján, 2022. április 18-án.

